

י"ב באלול תשפ"ה (5.9.2025)

צילם השבוע: אליקים איטלי

נוף בר חלוף - הקקטוסים וכביש השדרה

שבת פרשת כי תצא

הדלקת נרות - 18:41, יציאת השבת - 19:36

גיליון 1678

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

- קידוש לכבוד בת המצווה של שי-לי חן,
והעלייה לתורה של החתן - מעיין אפרתי

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 18:45

שיעורי השבת:

שיעור לאחר תפילת מוסף

הרב אילעאי

17:30

הרב אילעאי

"מנהג ישראל דין הוא?"

מזל טוב!

זאמא וצבי אפרתי
זניסאוי הנכדה דיה
בתק פא נאה ומוסי ופעי

זבת המצווה

שי-לי חן
זאוריק רעות ואושר
זסבתא לונה צרסי
זסבתא רבתא וסבא רבה
זעל וצבי (נתן) צרסי

זלפואית ויוסי בן טוליה
זבר המצווה פא שחר דניא
זנק פא רוסי ומוסי

זציפי ואליקים איטלי
זהולדת הנכד
זן זאלומה

להתראות בשמחות

- מסיבת בת המצווה של **אסיף וגנר** תתקיים ביום שני, ט"ו באלול (8.9).
- בר המצווה של **הדר הראל** תחול בשבת פרשת כי תבוא, י"ט באלול (12.9).
- שבת שבע ברכות של **שניר וורד טסלר** תחול בשבת פר' כי תבוא, י"ט באלול (12.9).

*לבעלי שמחות ניתנת עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבתות.

תזכורת: הפקת האירועים מתבססת במידה רבה על **מתנדבים**. עזרתכם תתקבל בשמחה ובהקלה.

גבולות השיתוף

פרשת כי תצא

תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם", "לא תסגיר עבד אל אדניו", "לא תשיך לאחיך נשך כסף" ו- "לא תעשק שכיר עני ואביון", הפסוקים הללו מהווים דוגמאות מייצגות לדרישה היהודית לשים נגד עינינו את צרכיו של הזולת.

אולם, כפי שכותבת אוסטרם, על מנת ששיתוף יצליח, יש לקבוע לו כללים ברורים. אחד הכללים הללו בולט במיוחד על רקע שאר ההוראות בפרשה: "כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן". מותר לקחת פרט אחד או שניים, אסור לקחת בקופסאות. חכמינו צמצמו

פרשת כי תצא מזכירה לנו שוב שהיהדות מציגה מודל חברתי המעודד שיתוף ושיתופיות

עוד יותר את ההוראה המקראית ולימדו שהפסוק מדבר על פועלים בשדה, אשר רק להם הותר לאכול מקניינו הפרטי של בעל הבית במהלך עבודתם.

יתכן שמיקומו של הפסוק דווקא בלב הפרשה, מלמד אותנו שלמרות שהיהדות מעודדת שיתוף, היא מציבה לו גם גבולות ברורים. עצם העובדה שלאדם ישנה החובה לשתף מנכסיו, מקניינו, לאחר, אינה מצמיחה לאותו אחר את הזכות לקחת על דעת עצמו את מה שאינו שלו. הקורא עלול לטעות ולחשוב שמכיוון שהתורה שבה ומדגישה על חשיבות הערבות ההדדית והשיתוף, הוא יכול פשוט לקחת מרכושו הפרטי של האחר ללא רשותו, בבחינת "שלך שלי". כאן מתעורר הצורך להזכיר ולהזהיר, אל כליך לא תיתן, חובתו של האחר לתת אינה מצמיחה לאחר את הזכות לקחת.

יתכן שאם התורה הייתה מציעה מודל של שיתופיות יתר ומאפשרת לכל עובר אורח לאכול מפירותיו של בעל השדה, היה כל בעל שדה מציב גדרות ומכשולים שימנעו גם את כניסתם של הגר היתום והאלמנה. גבולות השיתופיות נועדו לשמור עליה, כדי לקיים חברה שיוודעת לתת בלי לאבד את עצמה.

הכלכלנית האמריקנית אלינור אוסטרם עשתה היסטוריה כשהייתה לאישה הראשונה שזכתה בפרס נובל לכלכלה. את הפרס היוקרתי היא קיבלה בשנת 2009 בשל מחקרה ותרומתה בתחום הכלכלה הארגונית ובפרט בתחום כלכלת משאבים משותפים ונחלת הכלל. גישתה מאתגרת גישות

כלכליות קודמות, לפיהן ישנו קושי אמיתי לנהל משאב ציבורי משותף השייך לנחלת הכלל, מכיוון שכל אחד מחברי הקבוצה יעדיף את האינטרסים שלו על פני האינטרסים של הקבוצה וינסה לנכס לעצמו כמה שיותר מתוך

המשאב הציבורי. לפי גישות אלו, האופציה הטובה ביותר לניהול משאב משותף היא הפרטה.

אוסטרם מציעה תזה אחרת, לפיה שותפות אמיתית בנכסים ובמשאבים - אפשרית. במחקריה בחנה אוסטרם קהילות קטנות בעלות משאבי טבע משותפים, כמו יערות ונחלים, וגילתה שבמקרים מסוימים, חברי הקהילה ניהלו את המשאב המשותף טוב יותר מכפי שנוהלו משאבים בעלי מאפיינים דומים הנמצאים בבעלות פרטית. זאת, עקב שמירה על כמה כללי יסוד, אשר איפשרו את השיתופיות, כמו למשל הצבת גבולות ברורים של השימוש במשאב, מערכת ניטור מוסכמת ומשותפת, מנגנון חברתי לפתרון סכסוכים ויחסי הוגנות בין חברי הקבוצה.

פרשת כי תצא מזכירה לנו שוב שהיהדות מציגה מודל חברתי המעודד שיתוף ושיתופיות. הפסוקים שבים ומדגישים, "כי תקצר קצירך בשדך... כי תחבט זיתך... כי תבצר כרמך... לגר ליתום ולאלמנה יהיה". שוב חוזר הציווי על בעל השדה לחלוק מקניינו הפרטי לטובת הנזקקים. אבל החובה לערבות ההדדית לא נעצרת שם, כל הפרשה שזורה בציוויים על הדאגה לאחר: "לא

“ותקבל ברחמים וברחמים וברצון סדר שופרותינו”

שאלות זהות לתוקעים בשופר / מערכת מבית

ענה ברה

איפה ומתי

בעיקר במניין ראשון בבית הכנסת. התחלתי השנה לאחר שהתקוע במשך שנים, גיו (יוסף) סיימון מכפר אביב, ביקש לפני שנה להפסיק מפאת גילו.

ממתי? עדו ואני היינו נוסעים ל"טיש", ובאחת השנים, כשעזר היה גבאי, הוא אמר לי: "יש שופר תימני ששמור בבית הכנסת בעבר תקעו בו בימים נוראים בבית הכנסת. אבל קרה

פעם, באמצע התקיעה ברה"ש, שהוא חדל להוציא קול, ומאז הוא לא בשימוש. תנסה להשמיש אותו ולהביא אותו לטיש". וכך היה. ניסיתי את השופר וזה הלך, והתחלתי לתקוע בו ב"טיש".

מאז המורות מזמינות אותי ואת מיכל לכיתות של הנכדים שלנו בקיבוץ, אנחנו מספרים את סיפור השופר ואני תוקע. אנחנו נוסעים כל שנה לפני החגים גם לתל אביב, לבית הספר של הנכדה שלנו. זה בית ספר חילוני, ואני תוקע גם בכניסה לבית הספר, וגם מבצע סדרת תקיעות בקבוצות השונות של בית הספר.

לפני כמה שנים הייתי נוסע לבית חולים ותוקע לאחותי ז"ל בערב ראש השנה וכך מזכים אותה בשמיעת השופר ואת כל החולים.

וכמו כן היינו נוסעים לחברתנו שחלתה לזכות אותה לשמוע שופר.. זאת הייתה זכות גדולה ומרגשת...

סיפורו של שופר:

השופר עשוי מקרן של זן אנטילופה ומגיע מהרי

תימן. הוא הגיע לארץ בעלייה התימנית ועזר עוזרי קיבל אותו ממכרים מבני עי"ש. השופר לא פשוט. אני לא יודע אם הוא יכול להחזיק מעמד בתקיעות של ראש השנה אבל לתקיעות של חודש אלול הוא מתאים מאוד. ניסיתי לתקוע גם בשופרות קטנים שמא יקרה משהו לשופר הגדול, והצלחתי בכך.

התחושה בזמן התקיעה:

זו חוויה עוצמתית לזכות את הציבור בתפילת הבוקר.

נרצב ע"ר

איפה ומתי?

בשנים האחרונות כמעט לא יוצא לי לתקוע בשופר. התחלתי כשמיים נעמן ז"ל היה שליח ציבור בימים נוראים בביצרון, והוא שאל אותי אם אני יכול לתקוע שם. אני לא יודע למה הוא פנה דווקא אלי, אולי כי ניגנתי בסקסופון. התאמנתי יומיים בתקיעה בשופר, ומאז, במשך שלוש שנים, הלכתי בימים הנוראים לתקוע בביצרון. בבית הכנסת ביבנה, יצא לי לתקוע פעם אחת, ובמשך שנים אני תוקע בשופר בבית סביון אם מבקשים ממני.

סיפורו של שופר:

ככל שהחור בשופר גדול יותר, קל יותר לתקוע בו, אבל הצליל יוצא פחות נעים. בשנה שתקעתי בבית הכנסת בקיבוץ חיפשתי שופר עם צליל נעים. מייקל יהושע ז"ל, שהיה אז הגבאי, שלח אותי לחנות שופרות בתל אביב, והיו בחנות המון שופרות. ניסיתי במשך שעה לתקוע כמעט בכל שופר אפשרי בחנות, ובסוף מצאתי אחד שיוציא צליל נאה. אמנם קשה יותר לתקוע בו, אבל זה "הצליל שלי".

התחושה בזמן התקיעה:

אני מתרכז מאוד במאמץ להוציא צליל, כי ביבנה לא נעים לאייף, בעיקר ליד הסטנדרט שמציבים ישראל וחוץ זלקינד.

תולדי באייבטור

איפה וממתי?

בצעירותי היה לנו מניין צעירים ושם תקעתי בשופר שירשתי מסבי. אחר כך במשך שנים לא עסקתי בזה, והתחלתי שוב ביבנה במניין הסליחות בנוסח המשולב שמתקיים בערב. היום אני גם תוקע במניין שחרית של 7.00. לאחר שאריאל דיטור, שעשה זאת במשך שנים רבות, ביקש להפסיק. שימשתי כ"בעל תוקע" גם במניין הספרדי, כשהתקיים. אבל גולת הכותרת היתה בתקופת הקורונה. הסתובבתי בין החולים המבודדים, עברתי מבית לבית, ה"מבודד" עמד בחלון, ואני עמדתי בחוץ ותקעתי. אני חושב שהגעתי באותו החג למעל 200 קולות.

סיפורו של שופר:

חלק גדול מהשופרות בארץ מגיעים ממרוקו. כשטיילתי בטיול במרוקו עם קבוצה של חברים, והתארחנו בשבת במרקש בביתו של גבאי בית הכנסת של המלאח, ברובע היהודי. הוא סיפר לי שהוא גם סוחר של שופרות. פגשתי אותו שוב ביום ראשון והוא אמר לי: "אתם אוכלים אצלנו גם הערב, אני אביא שופרות ותבחר. מה אתה רוצה, סגנון ספרדי או אשכנזי? לכל אחד יש צורה שונה של קרן". אמרתי לו: "אני רוצה שיהיה קל לתקיעה". הוא הביא לביתו עשרה שופרות, ובזמן שכל החברים היו בארוחה הלכתי לחדר אחר וניסיתי שופר אחר שופר, ולבסוף קניתי. בגלל המקום והדרך שבה קניתי אותו אני מרגיש אליו קשר מיוחד. יש לי היום עוד שופר, אבל אני משתמש בעיקר בשופר ממרוקו.

התחושה בזמן התקיעה:

חרדת קודש. נוצר שקט מסביב. אני מרוכז בתקיעה ויש לי אחריות ציבורית. ברוך השם בדרך כלל זה גם מצליח.

סריא דיטור

איפה וממתי?

בילדותי, בן כיתתי מנחם כהנא*, הביא מהבית שופר סדוק מפלסטיק ומאיר ימיני* ואני היינו תוקעים בו. זו הפגישה הראשונה שלי עם שופר. לימים, כשכבר ידעתי לתקוע, הייתי מגיע לבית סביון לתקוע 30 קולות. לאחת המטופלות שהיתה

במצב של קומה הייתי תוקע בנפרד, בתקווה שמהווה בנשמתה קולט את קדושת היום. כשהתבגרתי והפכתי לסבא, כל חודש אלול הייתי תוקע בביה"כ, ובסוף התפילה של ראש השנה השלמתי את התקיעות עבור מי שהחמיץ. כיום אני מחליף את תולי כשהוא לא נמצא.

סיפורו של שופר

יש לי 2 שופרות. אחד מלפני 30 שנה. נסעתי עם רותי לשוק ביבנה, והבחנתי בדוכן צדדי עם מוכר של תשמישי קדושה. ראיתי שיש לו שופר, ואמרתי לרותי: בואי נקנה ממנו, הוא נראה קצת מסכן. קנינו שופר ב-100 שקל ובמהלך השיחה התברר שיש לנו חברים משותפים...

השופר השני: כמה שנים לאחר מכן, באחת החופשות באזור הצפון בטבריה, הגענו לקבר ר' מאיר בעל הנס והיו שם הרבה שופרות. אמרתי לרותי: אנסה לתקוע בשופרות וזה שאצליח לתקוע בו הכי טוב - אקנה. התחלתי עם השופר הכי גדול והמאמץ היה גדול מידי. ויתרתי. וקניתי אחר, בגוויי אפור שיש לו צליל יפה.

התחושה בזמן התקיעה:

כמו שכתוב בספרים: אני עושה את זה ביראה ואפילו קצת בפחד, שמא לא יצא לי צליל טוב. שמח להוציא את הציבור ידי חובת שמיעת שופר. לקראת כל שבת אני שולח לילדי ברכה, ולקראת ראש השנה אני שולח לכל שבט דיטור סרטון שבו אני תוקע בשופר ומברך את כולם.

* מנחם כהנא הוא פרופסור לתלמוד. מאיר ימיני הי"ד, אחיו של ראובן נפל במלחמת יום הכיפורים.

מה אלת עשה?

עם עפרה גוטליב

ראיינה: דינה ספראי

רקע

עפרה גוטליב סיימה השנה 35 שנות עבודה כמורה לחינוך גופני בבית הספר היסודי עמיחי בקיבוץ. בשנים האחרונות היא היתה רכזת תחום הספורט, וחנכה רבים מהמתמחים של מגמת ספורט במכללה לחינוך בגבעת וושינגטון. בשנתיים האחרונות היא שימשה בנוסף כרכזת הפעילות החברתית של בית הספר. האנרגיות של עפרה מוכרות לרבים, וגם בקיבוץ יש לה "תיקים" - היא אשת הקשר עם סוכני מכירות חיצוניים שמגיעים לכאן למכירה מרוכזת של ביגוד והנעלה, אחראית על המספרה, ובכל מקום שזקוקים למתנדבים - היא נוכחת. השיחה עמה מתמקדת בעשייתה בבית הספר.

איזה שינויים עבר תחום החנ"ג במשך שנות עבודתך?

בעבר היינו בית ספר קיבוצי, כפרי, קטן ואינטימי, מספר כיתות קטן יותר, מספר תלמידים קטן יותר. היינו רק שני מורים לחנ"ג, והיה הרבה יותר פשוט לעבוד ולהסתדר עם כל המתקנים והמרחב. כיום אנחנו עובדים בביה"ס היסודי כארבעה מורים במקביל, ועוד שני מורים מהחטיבה והתיכון, כולנו מסתובבים באותו מרחב, וזה בהחלט מגביל את העשייה הספורטיבית שלנו.

אולם הספורט כיום פעיל ללא הפסקה ועומד לרשותנו ולרשות החטיבה והתיכון, ומשמש גם לחוגים ולאימונים של נבחרות. חום הקיץ וגשמי החורף מאלצים אותנו ללמד באולם הספורט, ומצבו היום אינו טוב. המזגנים מתקלקלים לעתים קרובות והשימוש התכוף לא מאפשר ניקוי ותחזוקה ברמה נאותה.

כל אלו מציבים בפנינו תנאי עבודה קשוחים. בעבר הצלחנו לשלב בחנ"ג גם התעמלות קרקע, מכשירים וכדומה. בשנים האחרונות התפתחה מאוד תעשיית

נבחרות הכדורסל של הבוגרים. מצד אחד זה טוב, ומצד שני, מטעמי ביטחון, נאלצנו לוותר על מתקנים שהיו מונחים בעבר עוד מימי גצי, שהיו קשורים לתחום התעמלות הקרקע והמכשירים.

בשנים האחרונות הקורונה והמלחמה גרמו לחוסר יציבות בבית הספר ככלל וגם בצוות החינוך הגופני. בנוסף לכך נאלצנו כל שנה להכניס מורים חדשים למערכת, ואין ספק שזה פגע באיכות ההוראה. אם בעבר השתתפנו בתחרויות אתלטיקה בין בתי ספר וזכינו בלא מעט גביעים, בשנים האחרונות נאלצנו לוותר בדלית ברירה על תחרויות ספורטיביות בין בתי ספר מסיבות שחלקן אינו תלוי בנו, כמו קורונה ומזג אויר קיצוני שגרר ביטול של האירועים.

התפיסה החדשה של החנ"ג

התפיסה היום הרבה יותר תחרותית, הרבה יותר עיסוק בגביעים ומדליות ובתחרויות, ופחות בהתעמלות יסודית כמו שניהלנו בעבר. הכיתות עמוסות, וגם הגישה של התלמידים השתנתה. אם

תופס פלח מאוד נכבד. בתחילת השנה הוא לא יכול להבטיח לי שכל מה שהגשתי לו יצא לפועל, כי הוא תלוי גם בכספים שמנהיגות הורים אוספת מההורים. יצא שבסוף השנה הזו נאלצנו לוותר על שלוש פעילויות לפחות, כי התקציב נגמר. כמובן גם המלחמה גרמה לביטולים. התפקיד היה משמעותי מאוד וגם מאוד מאתגר ומעניין.

אין להם תחרות או דחף מיוחד למשהו, הם פחות מוכנים להתאמץ. לא מעט אנרגיה מושקעת בהתמקחות עם תלמידים. לשם המחשה, בעידן "נעלי הבלנדסטון" הילדים משכנעים את ההורים ולוחצים יחד אתם על המורים להחשיב את הנעליים האלה כנעלי ספורט, ומתנהל על זה כל הזמן משא ומתן מתיש.

ומה הלאה?

במקביל להוראה בבית הספר בשנה שחלפה, בניתי לעצמי אופציה נוספת לקראת פרישה. קיבלתי הצעה מטעם המועצה האזורית לקחת חלק בפרויקט שנקרא כושרונה. הפרויקט נולד בזמן הקורונה ומכאן שמו. נעניתי להצעה והשתלמתי באימון האישי-מנטלי-פונקציונלי, ובתחום שנקרא "מוח ותנועה לגיל השלישי". "כושרונה" מיועד למרותקי בית, או למי שמסיבות שונות לא יכולים להתאמן בקבוצה. בנוסף לאימון בבתים פרטיים, אני מאמנת מועדונים לגיל השלישי ובמרכזי יום לקשיש, בעיקר בנייר גלים.

למה תתעלעל?

שאלה טובה. בית הספר היה "הבית שלי" ב-35 השנים האחרונות. המשובים מהילדים היו מאוד מאוד נחמדים ונעימים, והקשר עם הצוות היה טוב. אני חושבת שבסך הכול ידעו להעריך את העבודה הקשה שעשיתי. אתגעגע כמובן גם לצוות של החינוך הגופני שאיתו עבדתי: למושיק, שבנוסף לחינוך כיתה בתיכון עובד גם בשליש משרה כמורה לחנ"ג בבית הספר היסודי. ולצוות מורי החנ"ג של החטיבה והתיכון שעמו היה לי קשר טוב.

יש יתרון גדול בכך שאני גרה פה במקום, ואני יכולה תמיד לקפוץ לבקר. אתמול, למשל, פינקתי את הצוות עם מכתב נחמד ועוגות. ואני שמחה גם שיש לי אתגר חדש."

תודה, בשם ההורים והילדים, שזכו לשיעורי ספורט מושקעים ולאנרגיה החיובית של עפרה, ובהצלחה לך בעתיד.

כמה שיעורים, מה לזלזל
הכיתה? וכמה מורים לספורט
יש?

ספורט נחשב למקצוע ליבה, ומשרד החינוך מחייב לקיים פעמיים בשבוע שיעור חינוך גופני לכל כיתה. הכיתות גדולות ויש לא מעט כיתות בגלל הפרדה בחנ"ג בין בנים לבנות מכיתה ג'. המורים לחנ"ג בבית ספרנו נמצאים ברובם בשלב ההתמחות.

היית גם המרכזת החברתית
של בית הספר ורכזת הספורט.

כן. עבודה מאוד מאוד מאוד תובענית. שעות על גבי שעות, והגמול הכספי לא משקף את המאמץ. אותה בעיה קיימת גם בנושא של ריכוז מקצועות. מעט מורים מוכנים לקבל על עצמם תפקידים כאלה.

מה כלל הריכוז החברתי?

זה כמו להיות רכזת חברתית של קיבוץ. מתחילת השנה בונים תוכנית, שצמודה בחלקה לתכתיבים של משרד החינוך. מדובר באירועים לקראת חגים, סל תרבות, אירועים בית-ספריים, קשר עם ספקים, שיתוף מועצת התלמידים בהפקות, והפקת דף העדכון השבועי להורים, כולל תמונות מהנעשה בכל כיתה.

בתחילת השנה מכינים תוכנית ומגישים למנהל, יושבים אתו ועם הצוות. המנהל מקבל סל של תקציב בתחילת השנה (נקרא "תכנית גפן"), אותו הוא צריך לתעל לכל הצרכים, כשהריכוז החברתי

בהוקרה

ביום שלישי, 2.9.2025, קיבל נדב (בנם של ניצה ויואב) את פרס ביטחון ישראל לשנת 2025, כנציג חברת רפאל, על פרויקט אותו ניהל, יחד עם נציגים מגופים נוספים במערכת הביטחון והתעשיות. חברת רפאל הייתה שותפה בשניים מהפרויקטים שזכו השנה.

את הפרס העניקו נשיא המדינה, יצחק הרצוג, יחד עם שר הביטחון, ישראל כ"ץ, הרמטכ"ל, רא"ל אייל זמיר, ומנכ"ל משרד הביטחון, אלוף (במיל') אמיר ברעם. בטקס השתתפו גם ראש המוסד, דדי ברנע, מ"מ ראש השב"כ ובכירים נוספים. הפרס, שעמד השנה בסימן מלחמת "חרבות ברזל", הוענק לשישה פרויקטים מצטיינים שתרמו תרומה משמעותית לביטחון המדינה, ולשמירה על עוצמתה הטכנולוגית והמבצעית של מדינת ישראל.

"ישמח חתני בקהל אמוני"

ציבור החברים מוזמן למפגש בנושא

כלות תורה ובראשית

מוזמנים להשמיע את קולכם/ן.

נשמח לשמוע מגוון קולות ורעיונות כנהוג בקהילתנו.

המפגש יתקיים

ביום ראשון באולם אירועים

בשעה 20:00.

מחמם את הלב

מתוך דף הפייסבוק של צהלי:

צהלי - ע"ש תמר אריאל

יש משהו במפגשים האקראיים האלה של מורים ותלמידיהם, שנפגשים על מדים בזמן מלחמה, שאיכשהו מחדדים את הזמנים הלא נורמליים בהם אנו חיים. והפעם, בלי יותר מדי פרטים, מפגש של נוי'ה יצחקי, בוגרת המחזור הראשון של צהלי קבוצת יבנה, עם רב קבוצת יבנה, הרב אילעאי עופרן.

לנו זה מזיז משהו בלב

כחצים ביד גיבור

זאת תמונה מהספרייה בבוסטון, ובה לוגואים של ספריות שונות. ולא תאמינו, ישי אדמוני, בנם של אורי ואסתר, נכד של צוריאל ז"ל, פקד את הספרייה הזאת. פתאום הבחין בלוגו של ספריית בית עקד, עם הכיתוב המפורסם "כחצים ביד גיבור", ומיד גלגל את התגלית הלאה, עד שהגיעה לצ"ף, ומשם נחת היישר לגיליונו.

ברוכים הבאים והממשיכים בקבוצת יבנה

בעז בלנקשטיין

בשמחה רבה אנו מעדכנים כי בימים אלה מתחילות ארבע משפחות את מסלול הקליטה בקיבוצנו
משפחות המסיימות את מסלול העצמאות הכלכלית ומתחילות את מסלול הקליטה:

משפחת מיתר ויוגב דרור

מיתר היא בתם של דן ז"ל ורחל אניקסטר.
המשפחה מתגוררת בבית עדו עירוני לשעבר.
מיתר עובדת במשרד הרווחה ויוגב עובד בעמותת
קדמה-התיישבות צעירים.
קליטה נעימה ובהצלחה

משפחת לורן וקרן אלטמן עם בתם ליבי (7 חודשים)

קרן הוא בנם של מאיר ודוסי אלטמן.
המשפחה מתגוררת בבית מס' 13.
לורן עובדת בפעוטון רימון וקרן עובד בצוות
האחזקה של מפעל השימורים.
קליטה נעימה ובהצלחה

מסיימים מגורים כתושבים בקיבוץ ומתחילים מסלול קליטה:

משפחת יהל וברוכי בוכריס עם בניהם תמר (6), שיר (4), ורעי (שנה ועשרה חודשים).

המשפחה מתגוררת בבית מס' 57
יהל עובדת כמורה ומחנכת בתיכון בקיבוץ וברוכי
עובד במשרד הבטחון
קליטה נעימה ובהצלחה.

משפחת ניבה וגל סלע עם בנם אורי (7 חודשים).

ניבה היא בתם של שמוליק ונעמי טסלר.
המשפחה מתגוררת בבית מס' 22.
ניבה עובדת במפעל השעונים וגל עובד בכלבו.
קליטה נעימה ובהצלחה

בעקבות הסיור ביפה הוד

דורית מונדרר

ביוזמתם הברוכה של **רויה גורליק וגבי אדר** יצאנו, קבוצת חברים בגיל השלישי, לסיור במדגרת ההודים "יפה הוד" שנמצאת בחוות מגל. החווה נמצאת דרומית ליבנה, בין ביצרון לבסיס חיל האוויר חצור.

כבר בדרך אחזה בי התרגשות. סני ז"ל עבד מספר שנים במדגרה מתחילת דרכה, ובראשי רצו זיכרונות שונים על אירועים שקרו, על אנשים שהיו ואינם, וכמובן על אלו שעדיין עימנו, ועל סיפורים מבדחים שסני סיפר על החוויות שצבר שם.

התיישבנו סביב שולחן גדול מלא כיבוד ונזכרנו בהתרגשות בחברים שעבדו ב"מגל" לאורך השנים. **יעקב גדיש ז"ל**, מקימה ומנהלה הראשון של המדגרה יחד עם **אסתר בית אריה**, עובדי הלול והמטעים הרבים: **אלחנן איטלי ז"ל**, **יענקל בר שלום ז"ל**, **מיכה שרון ז"ל**, **שמשון גוטליב**, **אריאל דיטור**, שייבדלו לחיים ארוכים, ועוד ועוד. שמענו מפי **משה ליבר** על ההיסטוריה של החווה, קרקע פרטית של קבוצת יבנה, שנקנתה בשנת 1964-65 ביוזמתו של **רודי הרץ ז"ל**. על בניית המדגרה, על שותפות שהייתה לנו בתחילת הדרך עם קיבוץ רבדים, ועל זו שקיימת גם היום עם כפר עציון. משה שיתף בקשיים ובהצלחות של הענף.

גבי, האחראי על המערך התפעולי ב-30 השנים האחרונות, סיפר על המערכות השונות, ההתמודדות עם כוח אדם בצוות שהולך ומתבגר, הצורך בהעסקת עובדים זרים ועוד.

בסיור במדגרה עצמה, הסביר גבי בצורה ברורה ובחן רב על התהליך שעוברות הביצים מהגעתן למדגרה, דרך תאי הדגירה בהן הן שוהות 21 יום בחום ובלחות מבוקרים בטכנולוגיות מתקדמות. נזכרנו ב**ברטי אקרט ז"ל**, שבלילות החורף היה ישן במדגרה כדי לשמור על התנורים שחיממו את הביצים. ראינו איך בכל שעה מגשי הביצים משנים את זוויתם כדי למנוע את הידבקות האפרוח

לקליפת הביצה, דבר שבטבע התרנגולת מבצעת על ידי גלגול הביצה עליה היא דוגרת. כמו כן גבי הדגים בדיקות פוריות מדגמיות המבוצעות ידנית תחת תאורה ממוקדת בחדר חשוך, מה שמאפשר לראות אם האפרוח חי ומתפתח. לאחר מכן מועברות הביצים למגשים גדולים יותר ונכנסות לתאי בקיעה עד שהאפרוחים בוקעים כעבור 24 יום. כאן שיתף גבי באתגר של ניהול משק דתי, בצורך לגבות מערכות קריטיות למקרים של תקלה בשבתות וחגים.

בחדר העבודה צפינו בתהליך מיון האפרוחים לזכרים ונקבות על ידי ממיינים מנוסים, ובתהליך הסרת החלק הקשה שבמקור האפרוח. חלק זה מאפשר לאפרוח לבקוע מהביצה, אך בהמשך הוא עלול לפצוע את האפרוחים שלידו, לכן צריך להסירו. בשלב זה מרססים את האפרוחים בחומר מונע מחלות, והם מוכנים למשלוח ללולים של מגדלים שונים ברחבי הארץ.

נפרדנו בתודות מגבי וממשה ופגשנו את **עמית חפץ**, שחיכה לנו בכיכר דיזנגוף. לא, לא זה שבתל אביב. זו צומת במרכז החווה, שרק יודעי דבר מכירים, וכעת גם אתם, קוראים יקרים. עמית נתן סקירה טופוגרפית של האזור, ועל לולי ההודים שהיו ונסגרו בשל מחלות שחזרו ותקפו את ההודים. כיום מגדלים בלולים עופות פטם. הוא גם הרחיב על קרקעות החווה, על תוכניות לעתיד, על הרצון להקים מתקני ניצול אנרגיה סולארית, ועל קשיים שעומדים בפנינו. הסבריו של עמית היו מעניינים ושיקפו את מכלול האתגרים שהחקלאים עומדים בפניהם. תודה לך עמית.

של כולם נתנה לכל אחד תחושת בעלות על המדגרה וכולם הרגישו בעלי זכות להתערב בהליך.

השומר הבדואי

דמות יוצאת דופן ב"מגל" היה "אגדה", השומר הבדואי שגר בחווה עם אשתו וילדיו. אורחות חייו עניינו וסקרנו את סני והוא סיפר עליו הרבה. אחרי מספר שנים אידה לקח אישה נוספת, צעירה ויפה (תיאור של סני). גם אותה ואת ילדיה שיכן אידה בחווה. הוא למד מהר מאוד את עיקרון "הפרד ומשול". את האישה הראשונה השאיר ליד הלולים, את הצעירה קרוב למדגרה. הצעירה מאוד התגעגעה למיכה שרון ז"ל, יפה התואר, שעבד בלולים, וביקשה תמיד שיבוא לבקר ולומר לה שלום. ל"דיאב", בנו הבכור של אידה היו "זכויות", לחנך את אשתו הצעירה של אביו. והוא אכן ניצל אותן והכה אותה כהוגן כאשר לדעתו היא לא נהגה כראוי. סני דווקא התרשם לטובה מהדרך שבה חינכה את ילדיה. הם היו תמיד נקיים, מנומסים ולבושים יפה.

מזל טוב, אשתך ילדה!

בקיץ 1971, רפי פלק ז"ל שירת במילואים בבסיס חיל האוויר חצור. הגיע זמנה של חנה ללדת, ולא הייתה דרך להודיע לרפי, זה היה כמובן לפני עידן הפלאפונים. יצא שבשעת לילה מאוחרת סני ואני נסענו עם חנה לחדר לידה בקפלן. הייתי לצדה עד כמה שאפשרו לי. כך נולדה אלה, בתם הבכורה של חנה ורפי. למחרת בבוקר סני צעד לאורך השדה לעבר בסיס חצור. כשהגיע לגדר קרא לאחד העוברים ושבים וביקש שיקראו לרפי המילואימניק שעל הנ"מ. כשרפי הגיע לגדר, בישר לו סני על לידת בתו.

שניים במקום אחד

אחרי מספר שנים סני חלה ולא היה יכול לחזור ל"יפה הוד". צביקה שריד, שהיה אז המנהל, סיפר לי שהוא לא העריך נכון את עבודתו של סני, והיה צריך להעסיק שני אנשים שיחליפו אותו. אח... היו זמנים!

אני מבקשת לשתף בזכרונות קצרים שהציפו אותי לכל אורך הסיור.

המשפחה המגויסת

כאחראי על תפעול המדגרה היה לסני ביפר שהתריע על תקלות, והוא היה יוצא בכל שעות היממה כדי לבדוק ולתקן. לפעמים הילדים ואני נלווינו אליו. בצהרי שבת קיצית וחמה במיוחד הביפר התריע, וסני ואני יצאנו ל"מגל" דרך הוואדי שבשדה התירס לביצרון ומשם למדגרה. התירס היה הרבה יותר גבוה מאתנו, החום והלחות העיקו, אך היינו צעירים ויכולנו לדרך הלוך וחזור. סני לא שכח, כבכל יום שישי, להניח מוצרי מזון במרחק ההלכתי הנכון, כדי שנוכל לצאת מ"תחום השבת".

ארבעת ילדינו הצעירים בילו שעות במגל ו"עזרו" לסני בהעברת מגשי אפרוחים מתאי הדגירה לתאי הבקיעה. לפעמים גם נסעו אתו לכפר עציון בהובלת אפרוחים לגידול בלולים שם.

שקשוקה

העבודה התחילה לעתים קרובות בבקיעות ב-4:00 בבוקר, וכמובן שהחבר'ה לא חזרו ליבנה לארוחות בוקר אלא אכלו ב"מגל". סימי, המבשלת האגדית, חשפה בפני סני, "האמריקאני", שמעולם לא שמע על "שקשוקה", את רזי הכנת השקשוקה שהוא התלהב ממנה ולמד להכין גם בבית, למשפחה. כיום סימי במרכז יום.

פפנדראוס

בזמנו, כאשר נרכשו מדגרות מחברת צ'יק מאסטר האמריקאית, ולמרות שביבנה כבר היו מיומנים בבנייתן, החברה התעקשה שנציג מטעמה ילווה את תהליך ההרכבה. אני זוכרת שסני סיפר שנציג החברה, יווני בשם פפנדראוס (אם זכרוננו אינו מטעה אותי) שכבר הכיר את הנפשות הפועלות, אמר שבכל העולם הוא מגיע, נותן הוראות למנהל העבודה והן מתבצעות ללא עוררין. רק בקיבוץ יבנה לכל אחד מהחברים היה מה לומר, והתווכח על תהליך העבודה. היווני הגיע למסקנה שהשותפות

קתדרת

חבל יבנה וחכמיה

שיחה עם רוי גורליק

כשהתוכנית הושלמה, יצאנו לפרסום. הגענו לשלב הזה קצת מאוחר וחלק מהאנשים נרשמו כבר לתוכניות אחרות. ובכל זאת יש כבר נרשמים ואנחנו מחכים לנוספים. חשוב לנו לאפשר לאנשים טעימה של משהו אחר, ואנחנו מאוד מקוות שאנשים יפתחו את הלב והראש ויבואו.

אנחנו יוצאים לשנת פיילוט שבעקבותיה נוכל להמשיך, ומקווים שתהיה שנה מוצלחת. זכינו שהקתדרה תתקיים באולם מרכז יום שבקבוצת יבנה. אנחנו מזמינות את הציבור להרחיב את מעגל הקשרים, וגם לחדש קשרי עבר עם חברים מבית הספר או מממשקים אחרים.

התוכנית:

הקתדרה תכלול 12 ימי לימוד ותתקיים בין התאריכים: 02/11/25 - 10/05/26. בימי ראשון, אחת לשבועיים, בשעות 13:00-9:30. כולל ארוחת בוקר קלה.

יתקיימו 4 סדרות תוכן שונות, 6 הרצאות בכל סדרה:

סדרה 1: **איראן: יהדות, היסטוריה ויחסים**

סדרה 2: **תרבות ואמנות**

סדרה 3: **החברה הישראלית בראי הקולנוע**

סדרה 4: **מסע בתודעה הלאומית - בעקבות דור המייסדים**

עלות למשתתף - 1,000 ש"ח, מחיר לזוג: 1,600.

כל סדרה תונחה ע"י מספר מרצים שילוו אותה. **הרשמה -** ניתן להירשם לכל הקתדרה במלואה ולא לסדרות בודדות, מתוך מגמה שתתגבש קבוצה גם מבחינת החברה וגם מבחינת התוכן.

לשאלות והרשמה - פנו לרויה.

מועצות אזוריות שונות מקיימות קתדרות, ואני מקווה שגם הציבור שלנו יידע לתת לכך מקום וחשיבות. להתראות!

לפני שנים רבות פעלה במרכז יום מכללה לבני ובנות הגיל השלישי, בניצוחה של חנה לבל. בשנים האחרונות עלה לא פעם הרצון ליצור מסגרת דומה עבור הגמלאים הצעירים, וכעת סוף סוף הרעיון קורם עור וגידים. רוי גורליק, שותפה מרכזית ליוזמה הזו, מספרת:

לפני שנתיים, עוד לפני המלחמה, עמלנו מספר רכזות של הגיל השלישי ביישובי חבל יבנה על רעיון כזה, שפועל בהצלחה במועצות אזוריות רבות, אך מסיבות תקציביות זה לא צלח. כעת, בתקופה המורכבת שאנחנו עוברים, והצורך לייצר קשר מתמשך בין אנשים, החלטנו, בשיתוף ועדת ההיגוי לגמלאים צעירים של המועצה, להתניע את הנושא מחדש. אנחנו, כיוזמות פועילות לגיל השלישי מבית גמליאל, מניר גלים ומקבוצת יבנה, פנינו לרכזת מענים של צרכים חברתיים במועצה האזורית, **מאיה אדלר סינחיה**, והתחלנו לקדם את הנושא. לפני הכל, בדקנו במועצה האם נוכל לקבל את המעטפת הכספית והארגונית ליוזמה, ולהיעזר בגוף חיצוני שמתמחה בארגון והובלה של תכנים ערכיים משמעותיים מהעולם היהודי, עבור המגזר שלנו.

בהכוונת המועצה פנינו למרכז יעקב הרצוג, והגדרנו בפניהם את שתי המטרות שלנו: האחת - מפגש חברתי קהילתי בין "גמלאים צעירים", שיכולים להגיע ללימודים בכוחות עצמם, והשנייה - לאפשר הרחבת אופקים והנאה מחוויה אינטלקטואלית ומעשירה בתחומי ידע שונים הקשורים לארץ ישראל, כגון תנ"ך, ביטחון ואמנות רבת תחומית.

לאחר כחודשיים קיבלנו ממרכז יעקב הרצוג הצעה, דייקנו אותה, הוספנו שמות של מרצים וניסינו לגבש את הצד הלוגיסטי, כך שיכלול ארוחת בוקר קלה, יוקדש בו זמן למפגש הבלתי אמצעי, ובמחיר שאנשים יכולים לעמוד בו.

חשמליה

חברים יקרים,

ברצוננו להביע הערכה רבה לחזקי על שנים רבות של מסירות וניהול החשמליה בקיבוץ. חזקי הוביל את הענף ביד מקצועית ובמסירות גדולה, והשקיע אין-ספור שעות ודאגה לטובת כולנו. תודה גדולה על כל התקופה הארוכה בה ניהלת את הענף בנאמנות ובאהבה.

החל מיום ראשון הקרוב, י"ד באלול (7.9), ייכנס **אלי רדר** לתפקיד מנהל ענף החשמל. אנו מאחלים לאלי הצלחה רבה בהובלת הענף קדימה.

חזקי ימשיך לעבוד בחשמליה, תוך נכונות לקחת חלק בכל משימה שתידרש. אנו מודים לו מעומק הלב על הדרך הארוכה שעשה ומאחלים לחזקי ואלי הצלחה רבה בהמשך.

מיכל סופר בר-לב מנהלת אשכול השירות,
שלמה נחליאל - מנהל המשק
יניב וולף - מנהל מש"א

שנה טובה לך ברוך

**נפתחה ההרשמה לתוכניות תשפ"ז
במרכז יעקב הרצוג - ולכם נשאר
רק לבחור >>**

<< **האמיני יום יבוא** - לימודי
ארץ ישראל: העשור השני למדינה
<< **נחסידה לשוב** - לימודי עם
ישראל: קהילת ביתא ישראל
<< **קפה מוות** - סדרת מפגשים
על המוות ומה שהוא מעורר בנו
<< **י.י. יבשה. ים** - מעגל נשים
על החיים - ומתוכם
<< **משורות למעגל** - השתלמות
בהנחיית קבוצות לצוותי חינוך

לפרטים סרקו
את הקוד או
היכנסו לאתר:

myh.org il

נחמיה, נחמיה, נחמיה, נחמיה

נר זיכרון

אביגדור לבל, כ"ז באלול תשפ"ד

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12.30-9.00.
בצהריים בימים א'-ה' 15:00-14:00.

ד"ר מולא : יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00.

ביום חמישי ד"ר מולא לא יקבל, והמרפאה לא תהיה פתוחה בשעות אחה"צ.

במסגרות המכינה השונות קרוב ל-170, כן ירבו!
במדרשת עין הנצי"ב החלו 70 תלמידות שנה א' ושנה ב' את השנה, ובשלוחתה החדשה של המדרשה בקרית שמונה, העושה את צעדיה הראשונים החלו כ-20 תלמידות.
 הנה דברי כמזכ"לית הקיבוץ הדתי בטקס הפתיחה בנוכחות הנהגת העיר והורי התלמידות:

זהו רגע משמעותי עבורנו, הנהגת תנועת הקיבוץ הדתי וכל קהילותינו, פתיחת שלוחה למדרשת עין הנצי"ב פה, בקרית שמונה. בחודש ינואר 2025 הגוף שנקרא מועצת הקיבוץ הדתי ישב בחדר האוכל של קיבוץ עלומים שבעוטף ושם הוכרז החלום הזה, והנה הוא קם לנגד עינינו. בעברה של תנועת הקיבוץ הדתי ידענו תקומה מתוך חורבן. זוהי מורשת שהשאירו לנו אנשי בארות יצחק, בני דרום וכפר עציון וטירת צבי. מורשת זו מצווה עלינו להשתתף לא רק בשיבת הנגב (שהוא גם ביתי) אלא גם בשיבת הגליל. דרכה של תנועתנו היא זו החיבור, בין תורה לעבודה, בין חלקי החברה, בין הכפר לעיר. באנו להיות חלק משיבת הצפון, כשערכים אלה נר לרגלנו. נקשיב בענווה למסורות המקומיות, נתחזק מהעיר ואנשיה, ונתרום ככל יכולתנו.

תודה גדולה לרבנית **אסתר פישר**, ראש המדרשה ולרפי בן חיים המנכ"ל שעשו את הבלתי יאומן כדי שנגיע ליום זה, לרבניות ונשות החינוך שעברו לגור כאן בקריה, להנהגת העיר המקבלת אותנו כאן, ולתלמידות המדהימות שבחרו להיות חלוצות המפעל, ולמשפחותיהן התומכות.

בהפטרות הנחמה בשבת הקרובה נקרא את הפסוקים האלה, ומי יתן ויתקיימו בנו ובכל עם ישראל: **הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך: טו אל תחשכי האריכי מיתרתיך ויתדתיך חזקי: כי גמין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש ויערים נשמות יושבינו: ... ברגע קטן עצבתיך וברחמים גדלים אקבצך:**

שבוע פתיחת שנת הלימודים הוא חג לכולנו, בבתי הספר, במערכות החינוך החברתי בקיבוצים ובמוסדות הרוח.

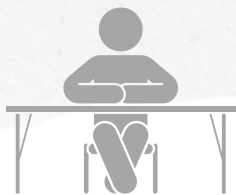
נשלח ברכה ותפילת הדרך לשנה חינוכית מצמיחה ונפלאה, לכל העוסקות ועוסקים בחינוך באמונה, ולכל התלמידים, התלמידות והוריהם. ליבת מוסדות הרוח בתנועה היא תפיסתם החינוכית הייחודית, אותה מובילים אנשי החינוך, הרוח והתורה. זוהי זרוע של עשייה משמעותית בה אנו מעורבים ודרכה אנו משפיעים על ובתוך החברה הישראלית ובכללה הציונות הדתית. מאות המתחנכים והמתחנכות בהם מדי שנה, הם היקף פעילות חשוב עליו גאוותנו. כן - זוהי משימה לאומית. להלן סקירה מספרית (לא רעיונית), של פתיחת שנת תשפ"ו:

המוסדות העל תיכוניים התנועתיים החלו לפתוח את שעריהם כבר בא' אלול. **בישיבת מעלה גלבוע** לומדים השנה 74 תלמידים - מתוכם 10 תלמידי חו"ל ו-4 בתוכנית המשלבת.

מכינת יונתן פתחה את השנה שלה במסע עליה למצדה-שדה בוקר ומשם עליה למכינה. במכינה בעלומים הקבוצה מונה 41 חניכים. בשלוחת סעד 42 חניכים. במהלך השנה הם יסייעו בעוטף לחקלאים, יתנדבו בעדי נגב וימשיכו בשיקום העוטף.

במכינת צהלי לומדות השנה 92 חניכות: 64 בקיבוץ עין צורים ו-28 בקבוצת יבנה, ומדרשת רוני במשואות יצחק מונה 56 תלמידות, 44 שנה א' ו-12 שנה ב'. סה"כ כ-150 תלמידות במסלולים שלקראת שירותן הצבאי.

במכינת רוח השדה בבארות יצחק לומדים 53 חניכי שנה א' 22 חניכי שנה ב' ובנוסף אליהם מקיימת המכינה מגוון תוכניות למבוגרים ברוחה המיוחדת: 40 לומדים בתוכנית "אנשי מעשה", 25 בתוכנית "בואי הרוח", ו-15 בתוכנית בוגרים 'כרם'. 14 בתוכנית "שדות" למובילי חינוך. סה"כ ילמדו

משולחנו של מנהל חברה ופרט

קובי שטיין

צמ"ד, ועדת צעירים ואחרות, על מנת לשרטט ביחד את הרצוי, ולאורו לתכנן את האפשרי. שאלות אודות אופן מגורי הצעירים הרצוי, או גודל הקליטה הרצוי, או סוגי הדירות הרצויים ביבנה, הן רק כמה דוגמאות לשאלות שמנחות את הצוות בעבודתו. נאחל לכולנו בהצלחה בבניית עתידנו המשותף, הן זה הקונקרטי (כידוע, המילה "קונקרטי" מגיעה מתוך המילה האנגלית "לבטון"), והן זה הקהילתי והקיבוצי.

אז על מה נדבר? – שיחת החברים הקרובה
לאחרונה התחלנו לעמול על עיצוב שיחת החברים המסורתית שאנו מקיימים מדי שנה בימים הנוראים. הצורך לדבר הינו צורך חשוב ביותר לקהילה חפצת חיים, אשר בה מגוון קולות בנושאים רבים. במהלך השבוע הקרוב נעמול על תוכנה של השיחה, ונביא אותו בפני הציבור בהזמנה לקחת חלק. אני מזמין את כל מי שמעוניין בצורה זו או אחרת להשפיע על התוכן של השיחה לזרוק מילה על כך לי או לחמוטל. לבסוף, אני כבר מבקש מכולם, עשו מאמץ לקחת חלק בשיחת החברים. זה חשוב.

מאספה לאספה

במוצאי שבת שעברה התקבל באספה תקנון אשר אנו מקווים שיקדם קליטה של בנינו ובנותינו במסלול צעירים בתקופת העצמאות הכלכלית ואחריה. אנו מקווים כי מהלך זה יהיה לנו לברכה. כמו כן, התקיים דיון ער בנושא הגדר שתתחם את מתחם הבריכה. ניתן אישור עקרוני להזזת הגדר מערבה. לכשתהיינה תוכניות קונקרטיות - הן תוצגנה לציבור. לבסוף, יצאנו להצבעה על הרכב נשיאות האספה וועדת המשק. בהזדמנות זו נודה לחברי הנהלת המשק שמסיימים את הקדנציה שלהם ונאחל הצלחה רבה לכל הנבחרים. תודה לכל מי שהביעו נכונות לשאת בתפקידים.

השבוע, נדון באספה (אספה סגורה) בנושאים כלכליים הנוגעים למאזן 2024, קרן המילואים ולהלוואה לענף הפטם. אנו מעודדים את הציבור להגיע ולהיות מעורבים בדיונים.

(מרפאה - בעמ' 13)

על חתנים וכלות – תורה ובראשית

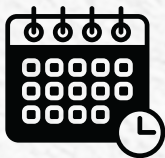
אני מאוד שמח לכתוב בנושא חתנים וכלות, ולשם שינוי בלי להתייחס לאירועי צילום במרחבי הקיבוץ, אלא דווקא בהכרה קהילתית בהקשר הקבוצה. לעצם העניין, ברצוננו לקיים ערב לחשיבה משותפת בנושא כלות תורה ובראשית, במקביל לחתנים הנהוגים מזה שנות דור. הציבור מוזמן ביום ראשון, בשעה 20:00 בערב לאולם האירועים. במפגש נרצה לחשוב מה נכון לנו כקהילה בנושא זה. ראו את הזמנת הגבאים מעל דפי העלון. נשמח לשמוע מגוון של קולות.

מסתכלים קדימה בבנייה

הצוות החברתי של הבנייה השלים סבב שיחות עם משפחות מכמה פלחי אוכלוסייה: משפחות משכונת הזית, משפחות המיועדות למעבר באבן דרך 3 ומשפחות צעירות יותר המתעתדות לעבור לבתים אשר ייבנו בע"ה באבן דרך 4 או לאחר מכן. מטרת השיחות הייתה לחוש ולהבין יותר מקרוב מה הם הרגישויות, הרצונות והחששות שלהם. ניכר כי מערכת השיקולים של משפחות שונות כוללת מספר גורמים, וביניהם מיקומי הבתים, השלכות סביבתיות צפויים (כגון פיקוסים), שיקולים משפחתיים הנוגעים לעיתוי מעברים, וגם שאלות של מה הוגן ומה לא. נציגי הצוות בשיחות השונות העלו כיווני מחשבה שישנם בצוות, וחשו כיצד אלו פוגשים את הציבורים הללו, כל אחד בנקודה האישית שלו.

התהליך היה מלמד מאוד, ועוד אדבר עליו בעתיד. אני מקווה כי בקרוב מאוד יוכל הצוות לגבש את מסקנותיו ולהביאן כהמלצה להנהלת הקהילה ולמנהלת הבניה. לאחר מכן, המנהלת תביא את הדברים לדיון ולהצבעה באספה. אני מקווה שסוף התהליך קרוב, ונוכל להתחיל באיוש הדירות. תהליך זה כמובן ילווה על ידי ועדת החברים.

ועוד בנושא הבנייה, צוות תכנון הבנייה בקיבוץ - ניתוח צרכים ורצונות - בראשותו של **עומר גדיש** יושב על המדוכה במגמה לצפות פני עתיד. שאלות שעולות בצוות עוד תגענה לוועדות שונות, כגון

יומן השבוע

- אספת חברים - מוצ"ש ב-21.30
- מסיבת בת מצווה של אסיף וגנר - ביום שני
- חתונת מעיין אפרתי עם בח"ל מיה - ביום רביעי

שיעור מולדת

עלי מוהר

אז בבית-הספר

על הקיר תמונה

והאפר חורש בה

את האדמה

וברקע, הברושים

שמי שרב חורים

האפר יצמיח לנו לחם

שנהיה גדולים.

והמורה אומרת:

"עוד מעט כבר סתו".

בשיעור מולדת

היא מראה חצב.

היורה נבוא עכשיו

שפע טפוחיו

כילון שקוף על פני

העמק

הפורש שדותיו.

כך זה הנה, פשטות רכה

זה הצטיר בילדותנו

שהיתה יפה.

וכך בדמיוננו התרבו פלאות

הפטישים נגנו

מחרשות רנות

יש יוגבים ויש כורמים

ארץ של רועים

כך זה הצטיר בילדותנו

שהיתה יפה.

כך זה הנה, פשטות רכה

זה הצטיר בילדותנו

שהיתה יפה.

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.